

EKSPEDITIONSFEJL VAR IKKE EN TILSIDESÆTTELSE AF GOD ADVOKATSKIK

Højesteret har i oktober taget stilling til, hvorvidt en advokats ekspeditionsfejl udgjorde en tilsidesættelse af god advokatskik. Det er efter praksis ikke en hvilken som helst fejl fra advokatens side, der anses for en tilsidesættelse af god advokatskik. Det kræves, at fejlen har en vis grovhed, og det er en nødvendig, men ikke en tilstrækkelig betingelse, at advokaten har handlet culpøst.

AF TINE RØNDE, JURIDISK KONSULENT, ADVOKATNÆVNETS SEKRETARIAT

HØJESTERET HAR VED DOM AF 16. OKTOBER 2014 (sag 89/2013) taget stilling til, om en advokats ekspeditionsfejl udgjorde en tilsidesættelse af god advokatskik.

Advokaten havde for sin klient påtaget sig en opgave med at sikre, at købesummen for en maskine, som klienten havde købt i Irland, blev deponeret og alene frigivet til sælger efter advokatens accept. Advokaten udarbejdede derfor en deponeringstekst og overlod det herefter til sin sekretær at sørge for den øvrige del af deponeringen.

Da sekretæren modtog oplysning om SWIFT-kode og IBAN-nummer fra klienten, spurgte hun advokaten, om hun nu skulle overføre beløbet til den irske bank, hvilket advokaten bekræftede. Det viste sig imidlertid, at det oplyste kontonummer ikke var en deponeringskonto men en konto, som sælgeren frit kunne disponere over.

Da advokaten opdagede fejlen, erkendte han den straks, og vedstod sig erstatningsansvaret for det eventuelle tab, som klienten måtte have lidt som følge heraf.

Spørgsmålet var herefter, om advokaten havde tilsidesat god advokatskik ved ikke at sikre sig, at købesummen blev deponeret og alene frigivet til sælger efter advokatens accept.

Advokatnævnet havde ved kendelse af 2. februar 2011 fastslået, at advokaten havde tilsidesat god advokatskik og havde – under hensyntagen til karakteren af den begåede fejl og det forhold, at advokaten tidligere var pålagt bøder for tilsidesættelse af god advokatskik – pålagt advokaten en bøde på 20.000 kr. Nævnets kendelse blev stadfæstet ved Vestre Landsrets dom af 11. januar 2013.

EN HELHEDSBEDØMMELSE

Højesterets flertal på tre dommere fandt, at advokaten havde handlet culpøst. Flertallet fandt derimod ud fra en helhedsbedømmelse af karakteren af fejlen og advokatens efterfølgende reaktion, at der ikke var sket en tilsidesættelse af god advokatskik.

Flertallet lagde herved særligt vægt på, at der var tale om en fejl i forbindelse med den praktiske ekspedition af en opgave af

rutinemæssig karakter, at ekspeditionen var overladt til en erfaren sekretær, at sælgeren måtte antages at have handlet i strid med parternes aftale ved at oplyse en konto, som ikke var en deponeringskonto, og at advokaten, da fejlen blev opdaget, påtog sig ansvaret

Højesterets flertal på tre dommere fandt, at advokaten havde handlet culpøst. Flertallet fandt derimod ud fra en helhedsbedømmelse af karakteren af fejlen og advokatens efterfølgende reaktion, at der ikke var sket en tilsidesættelse af god advokatskik.

på en sådan måde, at klienten i det væsentlige blev stillet, som om beløbet var deponeret korrekt.

Højesterets mindretal på to dommere fandt ligesom Advokatnævnet og Vestre Landsret, at advokaten havde begået en fejl, der måtte karakteriseres som forholdsvis grov, og at han havde gjort sig skyldig i en forsømmelse, som isoleret set indebar en tilsidesættelse af god advokatskik.

Mindretallet lagde herved særlig vægt på, at advokaten havde fået i opdrag at sørge for deponering af købesummen, men at købesummen ikke blev deponeret som aftalt, fordi advokaten gav grønt lys for overførslen uden først at sikre sig, at det IBAN-nummer, som hans sekretær havde modtaget, faktisk angik en særskilt deponeringskonto. Advokatens fejl relaterede sig dermed til selve hovedfunktionen i den opgave, han var antaget til at udføre.

Højesterets mindretal fandt i øvrigt ikke, at det forhold, at advokaten efterfølgende – da fejlen blev opdaget – anerkendte at være erstatningsansvarlig for klientens tab som følge af fejlen, kunne føre til en anden bedømmelse.

Højesterets afgørelse er udtryk for en konkret vurdering af de særlige omstændigheder i den pågældende sag, men det må forventes, at Advokatnævnet fremover vil tillægge de momenter vægt, som Højesteret generelt har anført.